

Wat ons bezighoudt

Laatste woord in zaak Kolhornseweg Appartementen boven de boomgrens toegestaan

Jan Vollers

Er is een eind gekomen aan de lange strijd of er appartementencomplexen aan de Kolhornseweg mogen verrijzen die uitsteken boven de groene omzoming van Hilversum. Het bestuur van de Vrienden van het Gooi kreeg de Raad van State niet aan haar zijde. De beide twaalf meter hoge gebouwen aan de westzijde mogen nu wel worden gebouwd; eerder kreeg de gemeente al toestemming om de andere twee gebouwen van negen meter hoog te bouwen. Verder komen er villa's en schakelwoningen, 76 woningen in totaal, op de plaats van het voormalige HTS-gebouw. De bestaande groene zoom moet op de meeste plaatsen wijken voor woningbouw direct grenzend aan de toegangszone naar de Hoorneboegsche Heide. Een ongewenst precedent.

Motivering

In zijn uitspraak op 22 februari 2001 kon de Raad van State blijkbaar onvoldoende aangrijpingspunten vinden in de argumenten die de Vrienden in verschillende stadia van de procedure naar voren hebben gebracht, en die bedoeld waren om de door de provincie verleende toestemming voor de wijziging van het bestemmingsplan te keren. De laatste keer werden argumenten gewisseld ter zitting op 14 januari 2001. Namens het bestuur betoogde ik onder meer dat het plan, naast het opofferen van de zuidelijke rand van bomen en bosschages voor woningen, een ongewenste visuele uitstraling heeft op het natuurgebied.

De Raad van State merkte allereerst in zijn uitspraak op dat het bezwaar tegen de vermeende onzorgvuldigheid bij de ter visie legging van de bouwaanvraag buiten het geding valt, omdat daar andere rechtsmiddelen tegen open staan.

Onzorgvuldig handelen van de provincie

Centraal stond in deze zaak of het creëren van een harde grens tussen woningen en het heidegebied -dat de zwaarste wettelijke bescherming geniet op grond van de Natuurbeschermingswet- zonder toetsing aan die wet is toegestaan. De gemeente heeft zich tevoren verstaan met de provincie Noord-Holland. De provincie oordeelde op voorhand dat een vergunning van het Rijk, in casu de Minister van LNV die op de naleving van de beschermde status toeziet, in dit geval niet nodig was.

In de motivering van zijn uitspraak, verwijt de Raad van State de provincie dat niet uitdrukkelijk is ingegaan op de vergunningverlening ex art. 12 van de Natuurbeschermingswet. Verwezen wordt naar bestaande vaste jurisprudentie. Bovendien zijn de uitstralingseffecten van een woonwijk op een aangrenzend natuurgebied wezenlijk anders dan van een school.

"Deze omissie geeft (evenwel), onder de specifieke omstandigheden van dit geval, onvoldoende aanleiding om het omstreden besluit te vernietigen", aldus de Raad van State.

Handelswijze van de gemeente Hilversum

De Raad vindt dat voor de gemeente geen reden bestond om aan te nemen dat de Natuurbeschermingswet het plan in de weg staat:

- de woonwijk valt expliciet buiten het natuurgebied;
- de woningen komen in plaats van bestaande bebouwing;
- navraag over de Natuurbeschermingswet bij de provincie had plaatsgevonden.

De Raad van State vindt dat de combinatie van verschillende bouwhoogten en het beperkte zicht op de woonwijk vanaf het natuurgebied onze bezwaren afzwakken; verwezen wordt naar het onderzoek van de deskundige van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak ter plaatse en de fotorapportage die hij heeft gemaakt. De Raad van State stelt vast dat het gebied er verwaarloosd uitziet en thans geen recreatieve functie vervult.

Uiteindelijk meent de Raad dat de Vrienden onvoldoende hebben aangetoond dat de woonwijk "enige schadelijke effecten zal hebben voor het natuurgebied".

Commentaar

Uiteraard betreuren de Vrienden zeer dat de inspanningen van natuurliefhebbers, inwoners uit de omgeving en leden van de Werkgroep Hilversum in 't groen, niet tot een positiever resultaat hebben geleid.

We houden vraagtekens bij het inhoudelijke eindoordeel dat de Raad overnam van de rapporteur, namelijk dat de negatieve visuele werking vanaf de Hoorneboegsche Heide wel meevalt.

Waar nu bomen en bosschages de westelijke toegang markeren komt nu tot aan de rooilijn steen -, terwijl de HTS veel meer naar achteren stond. Tenslotte kan aan de huidige 'rommelige' staat van het gebied waar de school stond, moeilijk een argument worden ontleend. Waar de recreant op de Hoorneboegsche Heide zich ook bevindt, hij kan zich straks niet meer onttrekken aan het zicht op steen.